

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa **J. A.**, zast. JUDr. J. V., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o **úrazovú rentu**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, z 18. apríla 2008, č.k. 12Sd/371/2007-65, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, z 18. apríla 2008, č.k. 12Sd/371/2007-65, **p o t v r d z u j e**.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 65,65 Eura, k rukám jeho právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie odporkyne č. X. z 27. septembra 2007 – ktorým **rozhodla, že navrhovateľ**, ktorý utrpel poškodenie zdravia v dôsledku choroby z povolania zistenej 31. januára 2001, má podľa § 272 ods.3 zák.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) **od 2. septembra 2004** do 30. septembra 2004 **má nárok na úrazovú**

rentu v sume 3.315,- Sk a od 1. októbra 2004 v sume 3.429,- Sk mesačne, až do zmeny skutočností rozhodujúcich na nárok na úrazovú rentu, na jej výplatu alebo na určenie jej sumy podľa zák.č. 461/2003 Z.z.. a zároveň uvedeným rozhodnutím zrušila svoje rozhodnutie z 26. januára 2007, č. 222-377/2007 – a vec jej vrátil na ďalšie konanie a odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 5.630,- Sk k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že odporkyňa vo veci nezistila riadne úplný skutkový stav, a tiež, že jej rozhodnutie je aj nepreskúmateľné. Odporkyňa totiž v odôvodnení napadnutého rozhodnutia neuviedla, ktoré skutočnosti boli podkladom na jej rozhodnutie, ako hodnotila dôkazy, na základe ktorých rozhodla, a prečo nebol vo veci vypočutý žiadateľ.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie odporkyňa, a to v podstate z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie podľa jej názoru obsahuje všetky náležitosti, ktoré má rozhodnutie vydané podľa zákona obsahovať. Zdôraznila, že v odôvodnení rozhodnutia je uvedené, z akých podkladov pri posudzovaní nároku navrhovateľa vychádzala, a taktiež sú v ňom uvedené právne predpisy na základe ktorých rozhodovala. V rozhodnutí je tiež uvedený výpočet výšky úrazovej renty, ktorý je presne v súlade s ustanovením § 201 ods.3 Zákonníka práce. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil a jej rozhodnutie z 27. septembra 2007 ako vecne správne potvrdil.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. Zároveň žiadal, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 1.969,50 Sk, ktoré v rámci odvolania riadne špecifikoval.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nemožno priznať úspech.

Z podkladov administratívneho spisu vyplýva, že úlohou súdu v predmetnej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla, že **navrhovateľ**, ktorý utrpel poškodenie zdravia v dôsledku choroby z povolania zistenej 31. januára 2001, **má podľa § 272 ods. 3 zák.č. 461/2003 Z.z.** o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) **od 2 septembra .2004** do 30. septembra 2004 **má nárok na úrazovú rentu** v sume 3.315,- Sk a od 1. októbra 2004 v sume 3.429,- Sk mesačne, až do zmeny skutočností rozhodujúcich na nárok na úrazovú rentu, na jej výplatu alebo na určenie jej sumy podľa zák.č. 461/2003 Z.z.. a zároveň uvedeným rozhodnutím zrušila svoje rozhodnutie z 26. januára 2007, č. 222-377/2007, ktorým rozhodla, že navrhovateľ, ktorý utrpel poškodenie zdravia v dôsledku choroby z povolania zistenej 31. januára 2001, **má podľa § 272 ods. 3 zák.č. 461/2003 Z.z. od 2. septembra 2004** do 30. septembra 2004 **má nárok na úrazovú rentu** v sume 3.361,- Sk a od 1. októbra 2004 v sume 3.476,- Sk mesačne, až do zmeny skutočností rozhodujúcich na nárok na úrazovú rentu, na jej výplatu alebo na určenie jej sumy podľa zák.č. 461/2003 Z.z.

Z podkladov súdneho spisu, vrátane pripojeného administratívneho spisu odporkyne, je zrejmé, odporkyňa napadnuté rozhodnutie vydala na základe právoplatného uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo 17. augusta 2005, č.k. 11S 12/05-28, ktorým jej v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy bola uložená **povinnosť** v lehote 1 mesiac **vydať rozhodnutie o úrazovej rente za obdobie od 2. septembra 2004.**

Navrhovateľ sa domáhal postupu súdu podľa § 250t O.s.p. z dôvodu, že do 2. septembra 2004 **bol aj poberateľom invalidného dôchodku**, ktorý mu bol od 2. septembra 2004 odňatý rozhodnutím odporkyne z 3. septembra 2004, č. X..

Z podkladov spisu vyplýva, že podaním z 27. decembra 2004 navrhovateľ požiadal o zvýšenie úrazovej renty od 2. septembra 2004 o sumu odňatého invalidného dôchodku, preto žiadal o vyplatenie zročných nárokov a doručenie rozhodnutia o výške úrazovej renty.

Odporkyňa reagovala na podanie navrhovateľa listom z 5. januára 2005 tak, že mu oznámila, že zníženie alebo odobratie invalidného dôchodku v dôsledku preskúmania trvania invalidity neovplyvňuje nárok na výplatu sumy úrazovej renty, na ktorú bola v súlade s § 272 ods. 3 zák.č. 461/2003 Z.z. pretransformovaná náhrada straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity, ktorá sa

vyplácala k 31. decembru 2003. Z uvedeného vyplýva, že nie je dôvod na zmenu vo vyplácaní úrazovej renty. Odporkyňa navrhovateľovi zároveň oznámila, že prevzala len výplatu plnenia, preto nebol dôvod na vydanie rozhodnutia o výške úrazovej renty, ktorá mu je vyplácaná.

Podľa ustanovenia § 272 ods. 3 zák.č. 461/2003 Z.z. náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri uznaní invalidity alebo čiastočnej invalidity a náhrada za stratu na dôchodku, ktoré sa vyplácali k 31. decembru 2003, a nárok na ich výplatu trvá aj po tomto dni, sa považujú od 1. januára 2004 za úrazovú rentu, a to v sume, v akej patrili do 31. decembra 2003.

Z podkladov spisu je zrejmé, že odporkyňa prevzala od zamestnávateľa Hornonitrianske Bane Prievidza, a.s., Baňa Nováky, o.z. výplatu náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti navrhovateľa. Odporkyňa sa dopustila závažného pochybenia, keď sumu náhrady za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti vypočítanú a vyplácanú zamestnávateľom do 31. decembra 2003 považovala za nesprávnu, nakoľko podľa jej názoru nebola určená v súlade s platnými predpismi.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odporkyne vyplýva, že z dôvodu, že náhrada za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti sa od 1. januára 2004 má vypláčať vo forme úrazovej renty, a to v sume, ktorá patrila k 31. decembru 2003 a nie v sume vyplácanej zamestnávateľom nad rámec nárokov podľa príslušných predpisov, pobočka odporkyne v Prievidzi **prehodnotila sumu náhrady za stratu na zárobku** po skončení pracovnej schopnosti vyplácanej zamestnávateľom podľa právnej úpravy účinnej do 31. decembra 2003, t.j. podľa § 201 v nadväznosti na § 251 ods. 2 zák.č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov.

Z podkladov administratívneho spisu odvolací súd zistil, že odporkyňa rozhodnutím z 28. februára 2005, č.: X., rozhodla podľa § 293b zák.č. 461/2003 Z.z. o zvýšení úrazovej renty vyplácanej navrhovateľovi **od 1. januára 2005** o 7,54% sumy úrazovej renty na sumu **3.739,- Sk** mesačne, na ktorú bude mať nárok do zmeny podmienok rozhodujúcich pre nárok na úrazovú rentu, na jej výplatu alebo na určenie jej sumy podľa zák.č. 461/2003 Z.z.

Proti tomuto rozhodnutiu navrhovateľ odvolanie nepodal.

Rozhodnutím z 11. júla 2005, č. 22-3121/2005-397 odporkyňa rozhodla o zvýšení úrazovej renty vyplácanej navrhovateľovi podľa § 293e ods. 2 písm. a/ zák.č. 461/2003 Z.z. od 1. júla 2005 o 10,2% sumy priznanej úrazovej renty, vyplácanej k 1. júlu 2005, na sumu **4.121,- Sk** mesačne, na ktorú bude mať nárok do zmeny podmienok rozhodujúcich pre nárok na úrazovú rentu, na jej výplatu alebo na určenie jej sumy podľa zák.č. 461/2003 Z.z.

Ani proti tomuto rozhodnutiu navrhovateľ odvolanie nepodal.

Pokiaľ odporkyňa namietala, že navrhovateľ sa proti horeuvedeným rozhodnutiam neodvolal, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že skutočnosť, že navrhovateľ nepodal opravný prostriedok proti rozhodnutiu o výške renty (ani ho podať nemohol, lebo odporkyňa o výške renty nerozhodla, len ju fakticky vyplácala v nižšej sume, ako patrila), nemôže mať za následok zánik navrhovateľa na plnenie, ktoré mu patrí.

Vzhľadom na to, že z predloženého administratívneho spisu odporkyne nie je zrejmé, v akej výške bola náhrada za stratu na zárobku navrhovateľovi vyplácaná k 31. decembru 2003, odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné.

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne zadovážiť si dostatok podkladov pre zistenie výšky, v akej bola náhrada za stratu na zárobku vyplácaná k 31. decembru 2003, v tejto výške ju od 1. januára 2004 považovať v zmysle § 272 ods. 3 zák.č. 461/2003 Z.z. za úrazovú rentu a aj ju vyplácať. O zvýšení úrazovej renty podľa § 293b zák.č. 461/2003 Z.z. od 1. januára 2005 rozhodne znovu, pričom všetky ďalšie zvýšenia o príslušné percentá odvodí od sumy, v akej bola náhrada za stratu na zárobku vyplácaná k 31. decembru 2003 (nie až po tomto dni).

Za tohto stavu vo veci odvolací súd skonštatoval, že rozhodnutie odporkyne bolo vydané na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, v dôsledku ktorej skutočnosti je nepreskúmateľné.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250l ods. 2, § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v sume 65,65 Eura (1969,50,-Sk), ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia navrhovateľa advokátom v odvolacom konaní.

Trovy odvolacieho konania tvorí tarifná odmena vypočítaná podľa § 11 ods.1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (v ďalej len „vyhláška“) predstavujú sumu za 1 úkon právnej služby v roku 2008 (pisomné vyjadrenie k odvolaniu) v sume **48,83 Eura** (1.465,- Sk) s paušálnou náhradou vo výške **6,33 Eura** (190,- Sk) a 19% DPH z 55,16 Eura (1.655,- Sk), t.j. **10,48 Eura** (314,50 Sk), spolu teda 65,65 Eura (1.969,50 Sk).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

